

Παγιώνεται η αμφισβήτηση των συνόρων στο Αιγαίο

Αποκλειστικά τουρκική υπόθεση η συνάντηση Τσίπρα-Ερντογάν στο Πεκίνο

■ του **Νίκου Ταυρή**

Ο τουρκικές απειλές στο Αιγαίο αναβαθμίζονται καθημερινά. Αναβαθμίζονται ποιοτικά και ποσοτικά. Την βδομάδα που τελειώνει είχαμε ρεκόρ αεροπορικών παραβιάσεων στον εναέριο χώρο του Αιγαίου. Τις μέρες της κοινής παρουσίας και λίγο πριν τη συνάντηση του Τούρκου προέδρου με το Αλ. Τσίπρα στο Πεκίνο μετρήθηκαν πάνω από 100 παραβιάσεις. Κατά ανάλογο τρόπο τις ίδιες μέρες, λίγο πριν την συνάντηση Ερντογάν - Τραμπ, τουρκικά πολεμικά πλοία, στα πλαίσια παράνομης άσκησης που δέσμευε ολόκληρο το κεντρικό Αιγαίο, αγκυροβόλησαν μέσα στα ελληνικά χωρικά ύδατα δίπλα στο Αγαθονήσι, αδιαφορώντας για την παραβίαση κάθε έννοιας διεθνούς δικαίου για τα σύνορα στο Αιγαίο.

Η Τουρκική πρόκληση δεν ήταν τυχαία κίνηση. Η ελληνικότητα του Αγαθονησίου, και άλλων 18 νησιών στο Αιγαίο και νότια της Κρήτης, αμφισβητείται επίσημα από την τουρκική κυβέρνηση. Κατά τον ίδιο τρόπο αμφισβητείται ο ελληνικός εναέριος χώρος πέραν των 10 ναυτικών μιλίων, όπως και ορίζεται αυθαίρετα ως χωρικά ύδατα το όριο των 6 ναυτικών μιλίων εδώ, με

απειλή πολέμου στο βαθμό που η Ελλάδα τα επεκτείνει σύμφωνα με το Δίκαιο της Θάλασσας.

Οι ρηματικές διακοινώσεις της τουρκικής διπλωματίας δεν μένουν λόγια. Το πολεμικό ναυτικό και η αεροπορία της Τουρκίας τις επιβάλλουν στη πράξη, παγιώνοντας το καθεστώς διχοτόμησης στο Αιγαίο. Και αυτή η τακτική είναι πιο επικίνδυνη, καθώς κορυφώνεται σε στιγμές επίσημων συναντήσεων και στην ουσία παραμένει αναπάντητη από τους συνομιλητές του Τούρκου προέδρου.

Αφωνία Τσίπρα στην πρόκληση Ερντογάν

Άφωνος έμεινε ο Έλληνας ο πρωθυπουργός όταν ο Τούρκος πρόεδρος στο Πεκίνο του ζήτησε πλήρη εφαρμογή της συνθήκης της Λωζάννης. Δεν βρήκε τίποτα να πει ο Έλληνας πρωθυπουργός, παρά το γεγονός ότι λίγο καιρό πριν ο Ερντογάν αμφισβητούσε συνολικά τη συνθήκη της Λωζάννης, αμφισβητούσε την ελληνικότητα μεγάλων και κατοικημένων νησιών στο Αιγαίο και διέγραφε μονοκονδυλιά τις προβλέψεις του Διεθνούς Δικαίου που ορίζει τις ΑΟΖ της

κάθε χώρας.

Ο Ερντογάν, εν μέσω προκλήσεων και νέας απειλής πολέμου σε βάρος της Ελλάδας και της Κύπρου, ζήτησε τον αφοπλισμό των νησιών και την απόσυρση των ελληνικών δυνάμεων από αυτά. Και η απάντηση που πήρε είναι ότι η Ελλάδα στηρίζει την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας. Μια προοπτική που ο ίδιος ο Ερντογάν αμφισβητεί ευθέως, έχοντας ήδη εξασφαλίσει διμερείς εμπορικές και στρατιωτικές σχέσεις με τις μεγάλες δυνάμεις της Ευρώπης.

Την αφωνία Τσίπρα ήρθαν να καλύψουν οι λεονταρισμοί Καμμένου περί τέλους των εποχών «που οι άνεμοι έπαιρναν τις σημαίες» και η υψηλή διπλωματία Κοτζιά που οδήγησε σε... αυστηρές συστάσεις της ευρωπαϊκής επιτροπής να εγκαλέσει την Άγκυρα να επιστρέψει στην πρακτική της ειρηνικής διευθέτησης των διαφορών στο Αιγαίο.

Με απλά λόγια, δηλαδή, οι πρωθυπουργικές σιωπές και οι υπουργικοί χειρισμοί συνάδουν και συντονίζονται γύρω από μια αντίληψη συνδιαχείρισης του Αιγαίου μέσω... ειρηνικών συμφωνιών. Άλλωστε, ο πλούτος του έχει παραχωρηθεί στις πολυεθνικές του Αιγαίου και η γεωστρατηγική του σημασία στους Αμερικανούς και τη ΝΑΤΟϊκή αρμάδα. Υπερήφανη κυβέρνηση μιας παραδομένης χώρας, όταν τα τύμπανα του πολέμου ηχούν επικίνδυνα από τη Μέση Ανατολή ως τα Δυτικά Βαλκάνια.

Ο Ερντογάν, εν μέσω προκλήσεων και νέας απειλής πολέμου σε βάρος της Ελλάδας και της Κύπρου, ζήτησε τον αφοπλισμό των νησιών και την απόσυρση των ελληνικών δυνάμεων από αυτά. Και η απάντηση που πήρε είναι ότι η Ελλάδα στηρίζει την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας!

Προφτε... ...troll

από τον **Δημήτρη Ουλή**
(dimi.oulis@yahoo.com)

Το Τίμιο Ξύλο βγήκε από τον παράδεισο

Δεν ξέρω αν παρατηρήσατε τη μορφή της αγίας Ελένης στην αφίσα του μετρό, η οποία σχεδιάστηκε για να γνωστοποιήσει την άφιξη του ιερού της σκηνώματος, καθώς και του τεμαχίου από το Τίμιο Ξύλο. Η βασίλισσα είναι συνοφρωμένη, βλοσυρή, θυμωμένη – έκφραση του προσώπου της μου θυμίζει το αντίστοιχο της μητέρας μου, κάθε φορά που με τσάκωνε να κάνω σκανταλιά. Αν η Παναγία είναι η μάνα του Χριστού, τότε η αγία Ελένη είναι εξάπαντος η αυστηρή του γκουβερνάντα. Δείτε την πώς κρατάει το Σταυρό: μοιάζει σαν να απειλεί να μας δειρεί. Ή να μας σταυρώσει. Χωρίς αμφιβολία, στο πρόσωπο της αγίας Ελένης, η λαϊκή ευσέβεια παίρνει τη ρεβάνς για όλες τις επάρατες πατριарχικές συνιστώσες του χριστιανισμού. Είναι η μητέρα του Μ. Κωνσταντίνου. Δηλαδή, ο λαιμός του κεφαλιού. Δηλαδή, εκείνη που κάνει πραγματικά κουμάντο. Περισσότερο απ' όλα όμως, είναι η βασίλισσα της χριστιανικής μνήμης, η ευρέτρια του Σταυρού, η μεγάλη αρχιτεκτόνισσα της Vía Dolorosa –και επομένως η μητέρα και τροφός της συλλογικής μας ταυτότητας par excellence. Όσοι από εσάς γνωρίζετε γαλλικά, σας συνιστώ να διαβάσετε επ' αυτού την αξεπέραστη μελέτη του Μωρίς Αλμπβάς (Maurice Halbwachs) *Η Θρυλική Τοπογραφία των Ευαγγελίων στους Αγίους Τόπους. Σπουδή στη Συλλογική Μνήμη*. Και ίσως τότε κατανοήσετε τους λόγους για τους οποίους η θεσμοποιημένη Εκκλησία περιποιεί τέτοια τιμή στην αγία. Αλλά επιπλέον και τους λόγους για τους οποίους η επίκληση της αγίας από την εγχώρια κοσμική και θρησκευτική εξουσία, συνιστά μέγιστο εμπαιγμό και σκάνδαλο.

Διότι μπορεί μεν η αγία Ελένη να ανακάλυψε τους αγίους Τόπους, επανιδρύοντας τη συλλογική ταυτότητα της βυζαντινής αυτοκρατορίας· σήμερα όμως επιστρέφει μονάχα ως λείψανο, προκειμένου να επανιδρύσει τη συλλογική ταυτότητα του λειψάνου της αυτοκρατορίας –δηλαδή, της νεοελληνικής αποικίας. Ανακαλύπτοντας τους αγίους Τόπους, η αγία Ελένη υπαγόρευσε στην αυτοκρατορία το συγκροτητικό μύθο της ιδεολογίας της. Επανερχόμενη σήμερα ως λείψανο, επανιδρύει μονάχα τα λείψανα της ιδεολογίας αυτής –ότι ο μοναδικός πλέον τόπος της Ελλάδας είναι αυτός των λειψάνων. Κι ωστόσο, ο λαός σεμνύνεται και κατανύσσεται –ενθυμούμενος ποιο πράγμα ακριβώς; Την οριστική και αμετάκλητη πλέον υποδούλωσή του; Τι συλλογική αφασία του; Το γεγονός ότι τη μοναδική ιστορία που θα έχουμε στο εξής να διηγηθούμε στα παιδιά μας, ως συγκροτητικό μας μύθο, θα είναι η ιστορία των πτωτών και των ταπεινώσεών μας; Αποτελεί κοινό τόπο ότι για τον χριστιανό, ο σταυρός αποτελεί έμβλημα νίκης. Εμείς όμως καταφέραμε να τον μετατρέψουμε σε έμβλημα ήττας. Πώς το πετύχαμε αυτό; Πώς μετατρέψαμε τη χώρα μας σε λείψανο; Πώς κάναμε τους κατοίκους της θανατολόγνου και νεκρόφιλου; Κάποιος πρέπει να ευθύνεται για τούτη την κατάντια. Και πρέπει να τιμωρηθεί με ένα γερό χέρι τίμιο ξύλο.